

просвещения подмладе и за човечество осна-
же; и одделъне интелигенције саедине къ едномъ
чисто-светлећемъ огњу за будућностъ, украт-
ко, опн треба да ону изъ старопомодарни
просвещения стихия, съ начала у ове ставлѣ-
нимъ наравнымъ развијања процесомъ добиве-
ну, и оцеђивањемъ чрезъ више столѣтија изчиш-
ћену човечностъ свате, уживоту и у книжев-
ству предоче, између осталимъ другимъ наро-
дима понајвише представе, облагороде и далѣ
поведу. Заиста јданъ красанъ, чести пунъ и
узвишени задатакъ! онъ је зној благородни
достојанъ. Наравно да къ тому јоштъ време-
на треба, може быти јоштъ читаво столеће,
али темель мора му се јоштъ садъ положити
и съ узаймностју почетакъ учинити. Будућ-
ностъ пупи и цвати само у и изъ садашњо-
сти: ко ову почитовати незна, како се може
чemu доброму и великому надати? Ко жели
вођа времена и носиоцъ просвещения быти,
тай не треба да слѣдује обстоятельствама, не-
го да имъ предходи; ко жели за средоточие
да служи, у комъ се различне сile времена
и народа за обште далѣ просвещение саю-
жавају, тай нетреба да самъ своє сile про-
сипа и себе слаби, него ове купи и себе у-
крепљава, јръ текъ *vis unita agit*. Шта садъ
дакле иште наступајуће време одъ они, кои
су за носиоце вечитогъ т. је. истинитогъ до-
брогъ и лепогъ позвани? Ко вѣчито у нѣго-
вомъ правцу спроводећи, противположења